



**נמיר ליד תמונה של עצמה בצעירותה**  
"אני לא מצטערת שנסעתי..."

נות כל הגוש, מן המרכז שמאלה, קיבל מכה חזקה מאוד. גם המפלגות הערכי יות בקושי שמרו על כוחן. השמאל, לצד ערי, אינו מתחזק, הוא יצא חלש יותר מהבחירות האחרונות.

מבחינה מיספרית, במפלגת העבר דה יש פי שניים יותר יונים מאשר

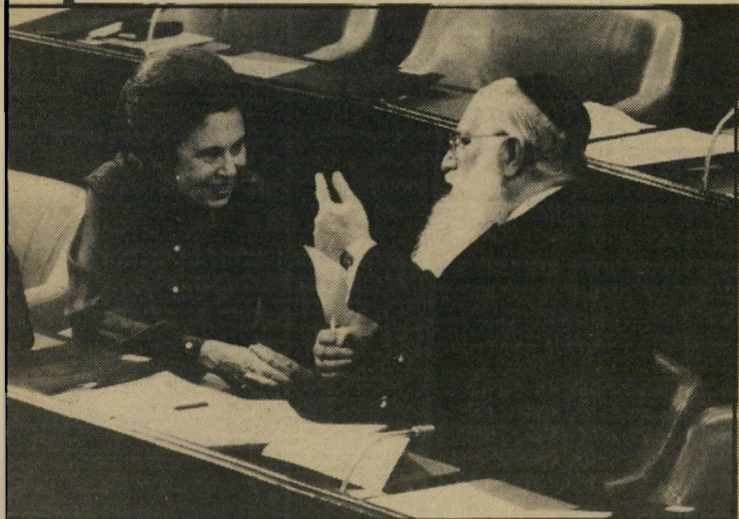
**„שבוע לפני הנסיעה החלטתי לא לנסוע“**

במחנה השמאל הציוני שמחוץ למיפלגת העבודה.

אני חושבת שזה חמור מאוד, שאנחנו נו ניסע למקומות כאלה ולא נוכל לי השתתף ולומר את דעתנו. ואם אני לא דיברתי, יש מקום לחשוב שגם חיים צדוק, שאמור לנסוע בסוף החודש לכינוס דומה בהאג, לא ידבר גם הוא.

**● יש לך תסריט איך זה יכול להיות אחרת?**

צריך לדרוש לכנס ועדה מדינית ול"כ בוא להירכרות עם החברים שלנו, אחי (המשך בעמוד 38)



**נמיר בכנסת (עם ח"כ מנחם פרוש)**  
"לא הייתי נאיבית. ידעתי שזה יהיה קשה..."

רחל אמ"ר, העולם הזה

הוא סידרה לנו פגישה עם מזכיר אר"ן, מן האליטה, שהוא אדם מאוד חשוב. התחלנו להתמקד בשיחות מחוץ לכ"י נוס. ככל המיפגשים הדגשתי שערפאת ואש"ף חייבים לדעת שלא חל מהפך משמעותי באוכלוסיה היהודית, למרות הצהרותיו.

הבהרתי שהוא ייבחר באוכלוסיה היי הודית רק בנושא הטרור. אמרתי שרוב המכריע בארץ לא יקבל אבחנה בין טרור בגבולות הקרהירוק, לבין טרור שנעשה בשטחים.

אני לא נגד מאבק לגיטימי של שבי"ת ותוסגירות חנויות, אבל נגד זה שבמ"א אבק הגליטימי נכנס טרור של זריקת

**„גדולי החומכים שלי במיכלגת העבודה הם ניצים שבניצים“**

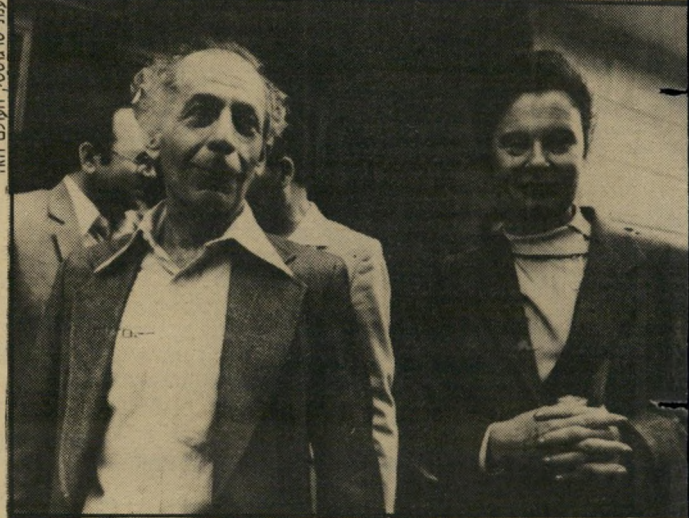
אבנים ובקבוקי-מולוטוב, וכל פיגוע שנעשה על-מנת להרוג. וכל עוד זה לא ייפסק, באוכלוסיה היהודית לא יחול מיפנה לגבי כוונותיו של ערפאת ואש"ף.

אני חושבת שאש"ף צריך להצהיר שהוא מפסיק את הדברים האלה, לפחות לתקופה של כמה חודשים, כדי לאפשר למשהו לקרות.

לדעתי העובדה שארצות-הברית הכירה באש"ף והבחינה בין טרור לבין האינתיפאדה חמורה יותר, מבחינת יש"ר, ממש מאשר אמירות של אש"ף.

**● וארצות-הברית יכולה לכ"י פות על ישראל הסדר?**

אם אני מבינה את השיקולים האמריקאים, מבחינה מדינית קרה, ארצות-הברית לא תכפה עלינו הסדר עם אש"ף. לכן, בעיניי, נושא הטרור מאוד משמעותי, כי אני חשה התפכחות מסר יימת בישראל, אבל עדיין לא כזו שתגייס רום לעבור את הרוביקון, ומהעניין הזה לא הרפיתי בכל הפגישות בפאריס. נפגשנו עם ראש-משלת צרפת בא-



**נמיר עם שלמה הילל**  
"התיעצתי איתו לפני הנסיעה..."

מית, לובה ואני. באני לפאריס, ושם התבררו כמה דברים קשים.

**● אילו מין דברים?**

הבנו שהקבוצה שאירגנה את הכ"י נוס היתה קבוצה ירודות צרפת-פולט"ן. הבנו שהמרכז הבינלאומי לשלום בצרפת לא היה שלם עם הכינוס. נודע לנו שסימון וייל משכה את ידה, ושתי או קליין הגביל את עצמו להופעה ב"י שיבה אחת עם נציג הליגה הערבית בפאריס. הוא היתנה את הופעתו בכך שלא יופנו אליו שאלות של פלסטינים. וכל העניין היה די מוזר, והיינו במתח גדול מאוד. מצד חברי-המישלחת היה מאמץ אדיר, ואני חושבת שהוא הצליח, שלא לעבור על החוק בשום מיקרה. היינו אצל מרי מנדס-פראנסי בערב,

**„מה שהיה אחר-יד בניוס היחה העוינות של האיחופים כלפיו“**

גם אילו תאלד אל-חסן היה בא, לא הייתי מגיעה למיפגש האחרון. אני לא מצטערת שנסעתי, אבל כחברת מיפלגת-העבודה אני חושבת שכל החברים במישלחת הופיעו בצורה מכובדת ותורמת.

**● ומדוע סירבת לנאום?**

הסתבר לי שכדי שאני אדבר, היה צריך להיות איוון, והאיוון היה שגריר אש"ף בפאריס, ואני לא רציתי להתדיין איתו.

ומכל הנסיעה הזאת יש לי מסקנות רבות, ואני עומדת לכנס את היונים של מיפלגת-העבודה ולספר להם את סיפור הנסיעה.

מה שהיה מחריד בכינוס היה העוינות של האירופים כלפיו. אנשי אש"ף היו מתונים, הם לא התקיפו את התנהגותנו באינתיפאדה, והם דיברו על דרי